NORAKSTS
Lieta Nr.A42044910
1-0367-11/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 4.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Kalvāne,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Baltezera avoti" pārstāvei zvērinātai advokātei Mārītei Girnei, atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts darba inspekcijas pārstāvei *A.A.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Baltezera avoti" pieteikuma par Valsts darba inspekcijas 2010.gada 2.marta lēmuma Nr.04/224-01-03/324 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 2.novembrī Valsts darba inspekcijas (turpmāk – VDI) Rīgas reģionālās VDI inspektors sastādīja SIA „Baltezera avoti" (turpmāk arī – pieteicēja) administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr.009341 (turpmāk – Protokols), kurā norādīts, ka 2009.gada 12.oktobrī Rīgas reģionālās VDI amatpersonas, veicot pārbaudi pieteicējas struktūrvienībā „Ūdens ražotne" */adrese/*, konstatēja, ka struktūrvienības telpās atrodas persona *Z.Š.* Pārbaudes brīdī *Z.Š.* veica ūdens pildīšanu plastmasas pudelēs bez rakstveidā noslēgta darba līguma.

Protokolā secināts, ka tādējādi ir pārkāpta Darba likuma 28.panta pirmā daļa un 40.panta pirmā daļa, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 41.panta otrajā daļā.

2009.gada 2.novembrī Kurzemes reģionālās VDI inspektors pieņēma lēmumu Nr.13L 493-2009-014 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), ar kuru pieteicēju par Protokolā konstatēto pārkāpumu sauca pie administratīvās atbildības pēc LAPK 41.panta pirmās un otrās daļas un piemēroja naudas sodu Ls 750.

[2] Izskatot pieteicējas sūdzību, VDI direktors ar 2010.gada 2.marta lēmumu Nr.04/244-01-03/324 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] 2009.gada 12.oktobrī Rīgas reģionālās VID amatpersonas, veicot pārbaudi pieteicējas struktūrvienībā, konstatēja, ka struktūrvienības telpās atrodas persona *Z.Š.* Pārbaudes brīdī persona veica ūdens pildīšanu plastmasas pudelēs. *Z.Š.* paskaidrojumā VDI amatpersonām norādīja, ka viņa SIA „Baltezera avoti" strādā kopš 2009.gada 1.septembra un darbus veic divas reizes nedēļā pa sešām stundām. *Z.Š.* paskaidrojumā norādīja, ka darba līgums rakstveidā ar viņu nav noslēgts, jo viņa pieņemta darbā uz pārbaudes laiku.

[2.2] VDI konstatēja, ka *Z.Š.* nav reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā kā nodokļu maksātāja un ka *Z.Š.* nav reģistrēta kā SIA „Baltezera avoti" darba ņēmēja.

[2.3] 2009.gada 15.oktobrī pieteicēja paziņoja Valsts ieņēmumu dienestam par *Z.Š.* darba ņēmēja statusa iegūšanu no 2009.gada 1.septembra.

[2.4] Pieteicējas pārstāvis – izpilddirektors *V.G.* 2009.gada 16.oktobra paskaidrojumā norādīja, ka, lai neapturētu ūdens uzpildīšanu un piegādi klientiem, pieteicēja bija spiesta lūgt palīgstrādnieci *Z.Š.* divas stundas palīdzēt ūdens uzpildīšanas operatoram ražošanas cehā.

Pieteicēja lietā iesniedza 2009.gada 1.septembra Darbuzņēmuma līgumu, kas noslēgts starp pieteicēju un *Z.Š.* Saskaņā ar Darbuzņēmuma līguma 1.punktu pieteicēja uzdod, bet *Z.Š.* apņemas patstāvīgi (laika posmā no 2009.gada 1.septembra līdz 2009.gada 1.novembrim) veikt

tīrīšanas darbus pēc ražošanas telpu tekošā remonta izdarīšanas un iekārtu pārvietošanu uz jaunām ražošanas telpām, t.sk., iekārtu, sienas un grīdas tīrīšanas darbus pēc adreses: māja */Nosaukums/*, ražotne ,,Baltezers".

[2.5] VDI secināja, ka *Z.Š.* palīgdarbinieka pienākumus veica pēc pieteicējas rīkojuma, bez rakstveidā noslēgta darba līguma.

[2.6] Pieteicēja par *Z.Š.* nodarbināšanu nepaziņoja Valsts ieņēmumu dienestam likuma noteiktajā kārtībā, proti, trīs darba dienas pēc darba ņēmēja statusa iegūšanas. Pieteicēja Valsts ieņēmumu dienestam par *Z.Š.* nodarbinātību paziņoja tikai pēc VDI pārbaudes.

[2.7] Pieteicējas VDI iesniegtajā *Z.Š.* 2009.gada 3.novembra paskaidrojumā norādīts, ka *Z.Š.*, strādājot SIA „Baltezera avoti", pakļāvās noteiktai darba kārtībai un pieteicējas rīkojumiem. Tāpat no šī paskaidrojuma izriet, ka *Z.Š.* uzskatīja, ka viņai ir noteikts pārbaudes laiks.

[2.8] No lietā esošā pieteicējas Darba drošības instruktāžu reģistrācijas žurnāla un Darba drošības ievadinstruktāžu reģistrācijas žurnāla redzams, ka 2009.gada 1.septembrī pieteicēja ir instruējusi *Z.Š.* darba vietā un veikusi ievadinstruktāžu.

No iepriekš minētā secināms, ka pieteicēja *Z.Š.* instruējusi darba vietā kā nodarbināto un veikusi ievadinstruktāžu. Atbilstoši Darba aizsardzības likuma 1.panta 13.punktam nodarbinātais ir jebkura fiziskā persona, kuru nodarbina darba devējs, arī valsts civildienesta ierēdņi un personas, kuras nodarbinātas ražošanas vai mācību prakses laikā.

[2.9] Pārbaudes brīdī *Z.Š.* veica konkrētus darba pienākumus pieteicējas labā, ar pieteicējas aprīkojumu pildīja ūdeni pudelēs. No pieteicējas paskaidrojumiem redzams, ka *Z.Š.* pakļaujas pieteicējas rīkojumiem un darba kārtībai. Savukārt no 2009.gada 12.oktobra Akta par konstatētajiem faktiem, veicot nelegālās nodarbinātības apsekojumu, redzams, ka *Z.Š.* saņem atlīdzību par darbu – viens lats stundā. VDI secināja, ka starp pieteicēju un *Z.Š.* pastāv darba tiesiskās attiecības un to apliecina lēmumā konstatētās darba tiesisko attiecību pazīmes.

[2.10] No pārbaudes brīdī saņemtajiem *Z.Š.* paskaidrojumiem neizrietēja, ka starp viņu un pieteicēju ir noslēgts jebkāds līgums, piemēram, uzņēmuma līgums, kā arī tas, ka viņa tikko uzsākusi veikt darbu un aizvieto promesošu darbinieku pēc pieteicējas lūguma.

[3] Lēmumā konstatēts, ka, Sākotnējā lēmumā kļūdaini norādīts uz pieteicējas LAPK 41.panta pirmās daļas pārkāpumu, jo no lietā esošajiem pierādījumiem un Protokola neizriet, ka pieteicēja izdarījusi LAPK 41.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Lēmuma pamatojumā šī kļūda konstatēta un labota, bet nolemjošā daļa paredz, ka Sākotnējais lēmums atstājams nogrozīts.

[4] 2010.gada 29.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums, kurā pieteicēja norāda, ka uzskata Lēmumu par atceļamu šādu apsvērumu dēļ.

[4.1] Lēmumā konstatēts, ka Sākotnējā lēmumā kļūdaini norādīts uz pieteicējas LAPK 41.panta pirmās daļas pārkāpumu. Ja pārkāpums pēc LAPK 41.panta pirmās daļas netika konstatēts, tad arī naudas sods šajā daļā bija atceļams. No Sākotnējā lēmuma izriet, ka naudas sods Ls 750 tika uzlikts par divu likuma normu neievērošanu, tas ir, LAPK 41. panta pirmās un otrās daļas kopības, sodus saskaitot, proti, smagākajā sodā ietverot vieglāko sodu un nosakot galīgo sodu pēc LAPK 41.panta otrās daļas norādītās sankcijas.

[4.2] Pieteicējai nav skaidrs kādā veidā pieteicēja ir aizskārusi *Z.Š.* ar likumu aizsargātās intereses. *Z.Š.* uzņēmumā strādā vēl šodien un nevienai tiesību sargājošai institūcijai nav žēlojusies par to, ka pieteicēja kaut kādā veidā būtu ierobežojusi viņas tiesības uz darbu un godīgu atlīdzību par darbu. Pieteicēja ir pilnā apjomā samaksājusi visus valstij pienākošos nodokļus, kas saistīti ar uzņēmējas darbu SIA "Baltezera avoti".

[4.3] Pieteicēja, analizējot Darba likuma normas, nonākusi pie secinājuma, ka tikai darba ņēmējam pēc viņa iniciatīvas (prasības, sūdzības) ir piešķirtas prioritātes prasījuma tiesības prasīt individuāli vai ar uzraudzības iestādes starpniecību, lai darba līgums būtu izteikts rakstveidā. Konkrētajā gadījumā uzņēmēja *Z.Š.* nav griezusies ar prasību vai sūdzību ne vienā no valsts tiesību kontroles un aizsardzības institūcijām vai citā organizācijā par viņas tiesību aizskārumu. Tikai no abu pušu gribas ir atkarīgs vai tiks noslēgts darbuzņēmuma līgums vai darba līgums un tādēļ pieteicēja uzskata, ka VDI nav tiesību uzspiest pusēm savu viedokli par darba tiesisko attiecību regulējumu.

Pēc vienošanās ar *Z.Š.*, uzņēmēja par papildus atlīdzību īslaicīgā laika periodā piekrita izpildīt papildus darba apjomu, kas nebija noteikts ar darbuzņēmuma līgumu. Civillikuma 2212.panta otrā daļa paredz subsidiāru darba tiesību piemērošanu, ja normas par uzņēmuma līgumu nedod atbildi uz kādu pušu tiesību vai pienākumu jautājumu.

[4.4] *Z.Š.* pret viņas gribu strādāt papildu darbu nebija uzspiests, bet tā bija viņas griba un ieinteresētība, saglabāt ar pieteicēju labas attiecības, cerot perspektīvā uz to, ka nākotnē ar viņu tiks noslēgts jauns darba līgums.

[4.5] Pieteicēja uzskata, ka savā rīcībā bez ļauna nolūka vadījusies no tiesiskā principa, ka tas, kas nav aizliegts ar likumu, ir atļauts, un tādēļ 2009.gada 1.septembra darbuzņēmuma līguma ietvaros pieteicēja grozīja *Z.Š.* darba apjomu par to pašu darbuzņēmuma līgumā paredzēto naudas atlīdzību. Izdodot 2009.gada 12.oktobra rīkojumu Nr. l-r/2009, uzdots veikt mazāk atalgotu darbu, proti, īslaicīgi dīkstāves laikā pildīt ūdens uzpildīšanas līnijas operatores pienākumus.

[4.6] Ja starp ieinteresētajām pusēm nav mērķa noslēgt darba līgumu, tad administratīvais sods mērķi nevar sasniegt, jo, kā zināms, par vienu pārkāpumu gadījumu ar *Z.Š.*, kurš nav noticis, var uzlikt tikai vienu sodu, bet VDI viņas interesēs pret viņas gribu griezties tiesā par darba līguma noslēgšanu nevar.

[5] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētājs norāda, ka pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt.

[5.1] Atbildētājs norāda, ka uzlikto naudas sodu nav iespējams samazināt, jo tas ir minimālais LAPK 41.panta otrajā daļā paredzētais soda apmērs.

[5.2] Atbildētājs konstatēja, ka *Z.Š.* nebija reģistrējusies Valsts ieņēmuma dienestā kā nodokļu maksātāja, tādējādi pieteicējas apgalvojums, ka starp pieteicēju un *Z.Š.* bija noslēgts darbuzņēmuma līgums atbilstoši Latvijas Republikas Civillikuma prasībām, nav pamatots.

[5.3] Atbildētājs norāda, ka nav pieļaujama situācija, ka darbinieks tiek pielaists pie darba pienākumu pildīšanas pirms darba līguma noslēgšanas, lai pārbaudītu, vai darba līgums ar konkrēto darbinieku ir noslēdzams nākotnē.

[5.4] Atbildētājs norāda, ka, ja starp pusēm pastāv darba tiesiskās attiecības, tad rakstveidā noslēgts darba līgums ir obligāta Darba likuma prasība.

[6] Pieteicēja tiesas sēdē pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

[7] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[8] Tiesa konstatē, ka ar Sākotnējo lēmumu pieteicējai piemērots administratīvais naudas sods par LAPK 41.panta pirmās un otrās daļas pārkāpumu.

Lēmuma motīvu daļā secināts, ka pieteicēja nav izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 41. panta pirmajā daļā, bet administratīvā pārkāpuma lietvedību Lēmuma rezolutīvajā daļā augstākā iestāde nav izbeigusi.

Līdz ar to tiesa uzskata par nepieciešamu saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu un LAPK 286.panta pirmās daļas 3.punktu atcelt Lēmumu daļā par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 41. panta pirmo daļu un administratīvā pārkāpuma lietvedību šajā daļā izbeigt.

[9] Saskaņā ar LAPK 41.panta otro daļu par darba līguma nenoslēgšanu rakstveida formā uzliek naudas sodu darba devējam — fiziskajai personai vai amatpersonai no simt līdz trīssimt piecdesmit latiem, juridiskajai personai — no septiņsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem.

[10] Tiesa konstatē, ka pieteicējai pārbaudes laikā 2009.gada 12.oktobrī nav bijis noslēgts darba līgums ar *Z.Š. Z.Š.* pārbaudes brīdī veica fasētājas darba pienākumus – pildīja pudelēs ūdeni. Pati *Z.Š.* pārbaudes brīdī paskaidroja, ka darba pienākumus uzsākusi pildīt 2009.gada 1.septembrī. Strādā divas reizes nedēļā pa sešām stundām. *Z.Š.* paskaidroja, ka darba līgums rakstveidā pagaidām nav noslēgts, ir noteikts pārbaudes laiks. *Z.Š.* nav norādījusi, ka ar viņu pieteicējai pārbaudes brīdī būtu noslēgts Darbuzņēmuma līgums.

Pieteicēja Darbuzņēmuma līgumu VDI iesniedza 2009.gada 16.oktobrī, ierodoties uz administratīvās lietas izskatīšanu. Atbilstoši Darbuzņēmuma līgumam Pasūtītājs (pieteicēja) uzdod, bet Uzņēmējs (*Z.Š.*) apņemas patstāvīgi (laika posmā no 2009.gada 1.septembra līdz 2009.gada 1.novembrim) veikt tīrīšanas darbus pēc ražošanas telpās veiktā remonta.

[11] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteicējai bija pienākums ar *Z.Š.* noslēgt darba līgumu. Lietā esošā Darbuzņēmuma līguma mērķis neatbilst tai faktiskajai situācijai, kāda konstatēta ar pierādījumiem lietā.

[12] Saskaņā ar Latvijas Republikas Civillikuma 2178.pantu ar darba līgumu viena puse uzņemas strādāt otrai darbu par atlīdzību. Kā noteic Latvijas Republikas Civillikuma 2179.panta otrā daļa, ja saistības mērķis ir nevis darbs vispār, bet kāds noteikts darba rezultāts, tad līgums par to nav uzskatāms par darba līgumu bet par uzņēmumu. Latvijas Republikas Civillikuma 2212.panta pirmā daļa noteic, ka ar uzņēmuma līgumu viena puse uzņemas izpildīt otrai par zināmu atlīdzību ar saviem darba rīkiem un ierīcēm kādu pasūtījumu, izgatavot kādu lietu vai izvest galā kādu pasākumu.

Tātad uzņēmuma līguma mērķis ir virzīts uz konkrētu rezultātu, savukārt darba līguma mērķis ir darbs pats par sevi. Uzņēmējs attiecībās ar pasūtītāju ir daudz patstāvīgāks, uzņēmējam nav saistoši darba devēja iekšējie kārtības noteikumi, darba devēja rīkojumi, jo uzņēmējam neveidojas saistības ar darba devēju, bet gan ar pasūtītāju.

[13] Tiesa konstatē, ka gan pieteicēja, gan *Z.Š.* savstarpējās attiecības uztvērušas kā darba tiesiskās attiecības. Par to liecina turpmāk norādītie pierādījumi lietā.

[13.1] Pieteicēja 2009.gada 1.septembrī instruējusi *Z.Š.* par darba drošību (lietas 117. un 122.lapa) atbilstoši Ministru kabineta 2003.gada 1.jūlija noteikumiem Nr.323 „Noteikumi par apmācību darba aizsardzības jautājumos" (*spēkā instruēšanas laikā*), kas piemērojami attiecībā uz darbiniekiem.

[13.2] No *Z.Š.* paskaidrojuma saprotams, ka pati *Z.Š.* uzskata, ka darba līgums ar viņu nav noslēgts tāpēc, ka viņai ir noteikts pārbaudes laiks.

[13.3] *Z.Š.* samaksa noteikta viens lats stundā, kas liecina, ka pieteicējai svarīgs ir nevis rezultāts, bet pats darba process.

[13.4] Pieteicēja attiecībā uz *Z.Š.* ir izdevusi 2009.gada 12.oktobra rīkojumu Nr.1-r/2009, ar kuru *Z.Š.* uzdots no 2009.gada 12.oktobra plkst.14.00 līdz 16.00 pildīt ūdens uzpildīšanas līnijas operatores pienākumus.

Uzņēmēja pienākums pret pasūtītāju ir tikai viena konkrēta rezultāta sasniegšana, uzņēmējam nav saistoši rīkojumi, kas attiecas uz darbiniekiem atbilstoši Darba likumam. Pieteicēja ir izdevusi rīkojumu attiecībā uz *Z.Š.*, kas pēc savas būtības atbilsts Darba likuma 57.panta pirmajā daļā ietvertajam rīkojuma veidam. Saskaņā ar Darba likuma 57.panta pirmo daļu dīkstāves gadījumā darba devējam ir tiesības norīkot darbinieku darba līgumā neparedzēta darba veikšanai ne ilgāk kā uz diviem mēnešiem viena gada laikā.

Tātad, piemērojot darba likuma normas attiecībā uz personu, ar kuru pieteicējai it kā bija noslēgts uzņēmuma līgums, pati pieteicēja ir rīkojusies tā it kā starp *Z.Š.* un pieteicēju pastāvētu darba tiesiskās attiecības.

[13.5] *Z.Š.* 2009.gada 3.novembra paskaidrojumos (lietas 71.lapa) norādīts, ka *Z.Š.* piekritusi novērst dīkstāvi arī bez papildapmaksas un bez vēl viena rakstveida darba līguma noslēgšanas. *Z.Š.* norāda, ka savu Darbuzņēmuma līgumu uzskatījusi par tādu kā pārbaudes laika darba līgumu, ar kuru darba devējs pārliecināsies par viņas darba spējām un rūpību.

Atbilstoši Darba likuma 46.panta pirmajai daļai, noslēdzot darba līgumu, var noteikt pārbaudi, lai noskaidrotu, vai darbinieks atbilst viņam uzticētā darba veikšanai. Tātad pārbaudes laiks ir nosakāms darba tiesisko attiecību ietvaros, pēc darba līguma noslēgšanas. Normatīvie akti nepieļauj darbinieka nodarbināšanu pirms darba līguma noslēgšanas, lai pārliecinātos par darbinieka atbilstību.

[14] Izvērtējot iepriekš norādītos faktus, tiesa uzskata, ka ar tiem ir pierādīts tas, ka pieteicēja un *Z.Š.* savas savstarpējās attiecības ir uzskatījušas par darba tiesiskajām attiecībām, kā rezultātā pieteicējai bija pienākums noslēgt ar *Z.Š.* darba līgumu.

Darba likuma 28.panta pirmā daļa noteic, ka darba devējs un darbinieks savstarpējās darba tiesiskās attiecības nodibina ar darba līgumu. Atbilstoši Darba likuma 40.panta pirmajai daļai darba līgums slēdzams rakstveidā, savukārt minētā panta sestā daļa paredz, ka darba devējam ir pienākums gādāt par darba līgumu noslēgšanu rakstveidā un veikt noslēgto darba līgumu uzskaiti.

[15] Pieteicēja uzskata, ka tikai no pieteicējas un *Z.Š.* gribas ir atkarīgs, vai tiks noslēgts uzņēmuma vai darba līgums. Tiesa šādam pieteicējas uzskatam nepievienojas, jo darba devējam ir pienākums ievērot normatīvos aktus un attiecību noformēšanā izmantot to līguma veidu, kāds attiecīgajā situācijā ir piemērojams pēc būtības. VDI ir tiesības pārbaudīt arī tādus līgumus, kas nav nosaukti par darba līgumiem un secināt, ka darba devējs ir pārkāpis normatīvos aktus, neizmantojot konkrētajās attiecībās tādu līguma formu, kādu paredz normatīvie akti. Valsts darba inspekcijas likuma 3.panta pirmā daļa noteic, ka inspekcija īsteno valsts uzraudzību un kontroli darba tiesisko attiecību jomā. To, vai tiesiskās attiecības ir darba tiesiskās attiecības, noteic inspekcija neatkarīgi no tiesisko attiecību dalībnieku viedokļiem. Pretējā gadījumā inspekcijas darbs būtu paralizēts, jo ikreiz, kad tā mēģinātu īstenot savus kontroles pasākumus, tiesisko attiecību dalībnieki celtu ierunu par to, ka attiecības nav darba tiesiskās attiecības. Tiesību normas saturs ir noskaidrojams objektīvi, tā, lai tās iedarbība būtu pilnīga un atbilstu ar normu aizsargātās vērtības pilnīgai sasniegšanai *(sk. Senāta rīcības sēdes 2010.gada 20.septembra lēmumu lietā SKA – 662/2010*).

[16] Tiesa nepiekrīt pieteicējas apgalvojumam, ka VDI, uzliekot administratīvo sodu pieteicējai, pārkāpj pušu intereses un rīkojas pret uzņēmējas gribu. Tiesa nekonstatē, ka *Z.Š.* būtu reģistrējusies kā pašnodarbinātā persona un viņas mērķis būtu darboties kā uzņēmējam. Tiesa uzskata, ka *Z.Š.* interesēs ir, lai par viņu tiktu nomaksāti paredzētie nodokļi un viņai būtu tās tiesības, ko darbiniekam piešķir Darba likums.

[17] Tiesa nevar piekrist pieteicējas uzskatam, ka, ja starp ieinteresētajām pusēm nav mērķa noslēgt arī turpmāk darba līgumu, tad administratīvais sods mērķi nevar sasniegt.

Administratīvā soda mērķis ietverts LAPK 22.pantā – administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

VDI ar likumu ir noteikta kompetence, kā ietvaros darba devējiem ir pienākums ievērot VDI norādījumus. Saskaņā ar Valsts darba inspekcijas likuma 7.panta pirmo daļu VDI amatpersonas ir tiesīgas pieņemt lēmumu par personas vai objekta darbības apturēšanu, ja konstatē, ka ir pārkāpti darba aizsardzības normatīvie akti vai darba tiesiskās attiecības regulējošie normatīvie akti. Tātad VDI ir tiesības ne tikai sodīt, bet arī uzraudzīt, lai konstatētie pārkāpumi darba tiesību jomā tiktu novērsti. Turklāt gādāt par darba līgumu noslēgšanu rakstveidā saskaņā ar Darba likumu ir darba devēja pienākums. Lietā nav pierādījumu faktam, ka *Z.Š.* nebūtu ieinteresēta darba līguma noslēgšanā.

[18] Tiesa konstatē, ka pieteicējai ir piemērots minimālais tiesību normas sankcijā paredzētais naudas sods. Tādējādi iestādei papildus lietderības apsvērumi attiecībā uz naudas soda apmēru nebija jāizdara. Lietderības apsvērumus jau izdarījis pats likumdevējs, prezumējot, ka paredzētais sods ir atbilstošs un samērīgs izdarītajam pārkāpumam.

[19] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa uzskata, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks administratīvais akts un tā atcelšanai daļā par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 41.panta otro daļu nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, 286.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atcelt Valsts darba inspekcijas 2010.gada 2.marta lēmumu Nr.04/224-01-03/324 daļā par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Baltezera avoti" saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta pirmo daļu un administratīvā pārkāpuma lietvedību šajā daļā izbeigt.

atstāt negrozītu Valsts darba inspekcijas 2010.gada 2.marta lēmumu Nr.04/224-01-03/324 daļā par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Baltezera avoti" saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta otro daļu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 4.oktobrī.

Tiesnese /paraksts/ K.Kalvāne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese

K.Kalvāne
Rīgā, 2011.gada 4.oktobrī